

Golejada per a l'esperança

El Llagostera manté ben vives les opcions de permanència amb una clara victòria contra el Mallorca gràcies a un doblat de Juanjo i un golàs de Pitu

Llagostera - Mallorca

CARLES ROSELL | PALAMÓS

Quan les necessitats collen i el temps s'esgota, el millor és ser pràctic i anar de cara a barraca. Tot això del jogo bonito, el tiki-taka i aquesta mena d'invents més o menys moderns estan molt bé. Com a mínim sonen prou bé i fan patxoca. Però no tothom té una plantilla com la del Barça, Madrid, Bayern o City i pot fer

meravelles. Cadascú se les ha de manegar com pot. I més un Llagostera. Fa quatre dies suava la cansalada i es pelava els genolls als camps de sorra i avui se les té amb clubs professionals i amb una trajectòria històrica de les que imposen respecte. Perdre o no aquesta condició depèn, únicament i exclusivament, de fer un tram final de lliga pràcticament perfecte. I perquè això sigui una realitat, cal ser pràctics. Sobretot si estàs amb l'aigua al coll, com és el cas dels blaugrana. Si a fora no es rutlla, cal sumar-ho tot a casa. Per això ahir, aprofitant la visita d'un teòric rival directe com ho era el Mallorca, s'havia de donar el do de pit. Jugant millor o pitjor. Generant més o menys ocasions. La qüestió era guanyar. I així ho va entendre l'equip d'Oriol Alsina, que va protagonitzar una de les millors actuacions de la temporada per sumar una golejada que els permet mantenir ben viva la flama de l'esperança.

Amb un grapat de baixes, com gairebé cada setmana, però també amb les novetats d'homes importants com ho eren les del defensa Jordi Masó i el migcampista Marcos Tébar, el Llagostera va entendre a la perfecció què calia fer. En moments així, tocar i elaborar, agradar-se i agradar, queda en un segon pla. Ser efectius al davant i al darrere és clau i això va ser el que l'equip gironí va decidir fer des del primer minut. Ajudat per un Mallorca inofensiu que semblava haver vingut a la Costa Brava a passar la tarda, els llagosterencs van mostrar-se com un bloc sòlid des dels primers compassos. Escassi i Chus, al darrere, en van deixar passar ben poques; Tébar va fer i desfer com va voler al mig del camp i Pitu va buscar amb pilotades llargues les incursions de Juanjo i Chumbi, la dupla d'atac. La teoria estava apresa i les intencions hi eren, tot i que costava carburar. Amb un ritme més aviat lent, d'ocasions se'n van anar col·leccionant ben poques. Sobretot al bàndol visitant. Amb Alfredo Ortuño a la banqueta, la qualitat d'homes com Acuña, Lago Junior, Colunga o Salomao va passar força desapercibuda. Només un xut llunyà del paraguaià a la mitja hora i un cop de cap del central Aveldaño al 37 que va refusar René van posar una mica la por al cos dels més de 3.000 aficionats que per fi van omplir de color i ambient el Palamós-Costa Brava.

És cert que a l'altra porteria el Llagostera tampoc protagonitzava cap allau. Ni de bon tros. Però amb poques aproximacions va ser capaç no només d'avisar el rival, sinó també de moure el marcador. Tébar, al 9, va ser el primer a provar fortuna, però la seva rematada de cap forçada la va aturar en dos temps el porter. Natalio, al 17, no va saber gestionar un clar contracop quan entrava sol a l'àrea. S'arribava poc, però s'arribava, fins que a la

tercera va arribar la vençuda. Al llindar de la mitja hora, Chumbi va ser el més llest en la desmarcada i va rebre una passada a l'espai. Amb la defensa encara adormida, el davanter es va plantar sol davant Wellenreuther, va xutar a trencar, però l'alemany va refusar el primer xut. La pilota va caure a peus de Juanjo. El càntabre, amb els centrals encara sense despertar, va trobar forat i va colar la pilota lluny de l'abast del porter (1-0). S'havia fet el més difícil, que era trencar les taules. El partit feia baixada, tot i que quedava un munt. Però veient la seriositat dels locals i l'empanada monumental dels balears, el got es començava a veure més ple que no pas buit.

Però com que en això del futbol mai se sap, els d'Oriol Alsina van decidir rematar la feina només començar el secon acte. Per si de cas al Mallorca li passava pel cap despertar i posar a funcionar tota la suposada qualitat que té a la seva plantilla. Va ser llavors quan va aparèixer Pitu Comadevall. Abans del quart d'hora de la represa, en una falta llunyana i quan ningú s'ho esperava, el saltenc es va convertir en el més llest de la classe. A un munt de metres de la porteria i aprofitant que Wellenreuther estava col·locant la seva tanca defensiva (tot i que ningú l'havia demanat), Pitu va veure el forat i allà va col·locar la pilota (2-0). Palamós eslatava d'alegria i quan encara s'estava fregant els ulls arribaria la sentència. Wellenreuther no va estar encertat i va deixar la pilota morta a peus de Juanjo, que no va fallar a l'interior de l'àrea (3-0). No hi va haver relaxament, tot al contrari. Amb el Mallorca groguí, a punt va estar de caure el quart en dues ocasions de Chumbi: al 64 va xutar massa creuat i al 70, la seva vaselina la va aturar el porter. Fernando Vázquez ja es podia anar desesperant a la banda, que tot i esgotar els tres canvis, els balears mai van donar sensació de poder capgirar el partit. Una rematada d'Acuña i també una internada de Colunga que va defensar in extremis la defensa van ser les poques ocasions d'un conjunt que va pagar molt cara la seva desídia al llarg dels primers 60 minuts. Repetir aquesta fórmula en els partits que queden a casa i funcionar d'una vegada per totes a fora serà clau per protagonitzar una permanència que, a dia d'avui, encara és possible.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/ue-llagostera/2016/03/14/golejada-lesperanca/772474.html?utm_source=rss